

ادامه از صفحه اول

چرا دکترا عرف؟

منتخبان ملت به‌ویژه نمایندگان مستقل و لیست امید و صاحب‌نظران اعتدال و اصلاحات فراموش نکنند که شرایط اقتصادی کشور به‌شدت محتاج یویایی و تحرک مجلس است و انتخابی به غیر از خواست مردم برای تغییر به معنای توقف تغییرات ضروری مجلس خواهد بود. مبدا ترس از مخالفت عده‌ای قلیل از دل‌وایسان منجر به تسلیم همه ظرفیت‌ها و دستاورد دولت و ملت برای برون‌رفت از بحران و حصول به شکوفایی اقتصاد ملی شود. مبدا تصور کنیم همه وظیفه مجلس و دولت دفاع از توافق‌نامه برجام است. برجام شرط لازم برای منافع ملی و شکوفایی اقتصاد کشور است اما شرط کافی نیست. برجام زمانی ارزشمند است که زمینه لازم برای بهره‌مندی از فرصت‌های پس‌ابرجام فراهم شود و سیاست‌ها و برنامه‌های درستی تدوین و به‌درستی اجرا شوند.

نیروهای مستقل و میانه که با مساعدت لیست امید اینک در بهارستان جای گرفته‌اند، شایسته است به عهد و وظیفه اخلاقی، سیاسی خود پایبندی نشان دهند و خواسته مردم و ضرورت‌های ملی را فراموش نکنند. چراکه ریاست هر سه قوه در جای خود مهم است.

عجایب المخولقات

و پس از نمایشگاه انبوه انبوه کتاب دوباره درون جعبه‌ها چیده و روانه شهر می‌شود. اینجا دو فرضیه مطرح می‌شود. ۱- ناشران محترم خلاف می‌گویند و شمارگان واقعی کتاب‌ها بسیار بیش از آن چیزی است که در پشت جلد درج می‌شود. ۲- اغلب کسانی که به نمایشگاه می‌روند، هدفشان گذران اوقات فراغت و تظاهر به کتاب‌دوستی است و کسی برای خرید کتاب نمی‌رود.

فرض نخست، به نظر کم‌ تا قسمتی توهین‌آمیز است. چون ناشران محترم ما بزازبفروش و رانت‌خوار نیستند که سر مؤلف کلاه بگذارند و مثلا هزار نسخه از کتاب را دور از چشم مؤلف روانه بازار کنند؛ ولی حق التالیف همان ۴۰۰، ۵۰۰ نسخه را به مؤلف بدهند. به نظر شما چنین خیانتی از این قشر فرهنگ‌دوست برمی‌آید؟ من فکر نمی‌کنم. حالا ممکن است برخی زیرگلزنی کارهایی بکنند اما ناشران معتبر و سابقه‌دار، هرگز دست به چنین اعمال غیراخلاقی‌ای نمی‌زنند.

اینکه مردم در این وانفسا و گرفتاری‌های روزمره، روانه نمایشگاه کتاب شوند تا مثلا دوچرخه‌سواری کنند، به نظرتان عجیب نیست؟ برای تفریح‌کردن، راه‌های دودست‌تری وجود دارد. خیر گمان من این است که همه کسانی که رنج این سفر را به‌جان می‌خرند، خریدار کتاب هستند. اما پرسش مهم و اساسی این است که پس چرا شمارگان کتاب در اغلب موارد به زیر ۵۰۰ نسخه رسیده است؟ من فکر می‌کنم این میان چیزی گم‌وگور است. مثل یک کلاف ورگوریده که سروتش معلوم نیست. یا مردم ریاکاری می‌کنند، یا شمارگان کتاب‌ها بیش از اینهاست. به قول باورقی‌های قدیمی، «مقصر کیست؟»

آیا به مردم می‌گویند؟

...در محاکم آمریکایی که سال‌ها در جریان بود، اقدامات دفاعی ایران در محاکم آمریکایی چه بوده و از سوی چه سازمان‌هایی مدیریت می‌شده؟ مشاوران حقوقی و وکلای ایران در این پرونده چه اقداماتی انجام داده بوده‌اند؟ در جریان محاکمه، آیا این پیش‌بینی وجود داشته که در صورت محکومیت ایران، احتمال اجرای رای از طریق توقیف دارایی‌های ایران در آمریکا، ازجمله دو میلیارد دلار اوراق قرضه، وجود دارد یا نه؟ و اگر چنین است، درباره آنچه تصمیمی گرفته شده است؟ آقای رئیس‌جمهور این را نیز گفته‌اند که پرونده را به قوه قضائیه ارسال خواهند کرد. این به آن معناست که در جریان این ماجرا یا جرم و جرائمی رخ داده است یا اینکه فرد یا افرادی از کارکنان و مأموران دولت از نظر حقوقی مرتکب «تقصیر» شده‌اند و بر اثر آن خسارتی به دولت و ملت ایران وارد شده و غیر از مسئولیت کیفری، از باب مسئولیت مدنی نیز ضامن‌اند. در غیر این‌ دو حالت، جایی برای ارسال پرونده به قوه قضائیه نیست. این گزارش هرچند در این قسمت شاید نتواند نامی از اشخاص ببرد، اما باید نشان دهد در جریان این ماجرا، از نظر نویسندگان گزارش چه جرائم یا تقصیرهایی رخ داده است. در سال‌های اخیر، اخبار فراوانی درباره انواع سوءاستفاده‌ها یا سوءمدیریت‌های مالی در دولت احمدی‌نژاد منتشر شده است. احیا و احقاق حقوق ملت نیازمند آن است که این گزارش‌ها مشمول تسناب یا اغماض نشوند و اگر هم کاری درباره آنها شده است، افکار عمومی بی‌خبر نماند. آیا این بار آقای رئیس‌جمهور به وعده خود عمل خواهد کرد و چنین گزارشی منتشر خواهد شد؟ آیا می‌توان امیدوار بود تنظیم و انتشار چنین گزارشی به شکلی بی‌طرفانه، فتح بابی باشد برای گردش آزاد اطلاعات در دولت در مسیر حراست از منافع ملت؟ اگر قرار به انتشار چنین گزارشی باشد، مسلما نباید به طول بینجامد. باید منتظر بود.

دیپلماسی

تأثیر برکناری «روسف» بر روابط ۲ کشور

پایان ماه عسل ایران وبرزیل؟

عکس Reuters

لغو و در آذرماه انجام شود. برزیل از ابتدای سال بعد (۲۰۱۰ میلادی) دو سال عضو غیردائم شورای امنیت سازمان ملل شد و ایران امیدوار بود این موضوع در راستای تعدیل فشارهای شورای امنیت بر ایران مؤثر باشد. امیدواری ایران به‌دلیل اظهارات و ابراز تمایل برزیلی‌ها ایجاد شده بود. برای مثال آنتونیو لویس اسپینولا سالگادو، سفیر برزیل در تهران، گفته بود: «ما در کل با سیاست تحریم علیه ایران یا هر کشور دیگری مخالف هستیم». در آن سال‌ها ایران مناسبات خارج خود را به حیاطخلوت آمریکا تسری داد و در توسعه روابط با ونزوئلا، بولیوی و بعد هم برزیل خوب پیش می‌رفت. روشن است که آمریکایی‌ها نیز بی‌کاری نداشته بودند و هیلاری کلینتون، وزیرخارجه وقت آنها، سفری به آمریکای لاتین داشت تا رهبران عموما چپ منطقه را برای فشار بیشتر بر ایران راضی کند.

به همین دلیل بود که «داگلاس فرح»، متخصص آمریکای لاتین که دو دهه تحولات این منطقه را برای روزنامه واشنگتن‌پست گزارش کرده است، نوشته بود: «گرم‌شدن رابطه ایران و برزیل برای واشنگتن نگران‌کننده است. احمدی‌نژاد چند سالی است تلاش می‌کند پای داسیلوا را به ایران باز کند، او پیش از این هیچ‌گاه دعوت رئیس‌جمهوری ایران را نپذیرفته بود؛ اما به نظر می‌رسد تغییری صورت گرفته و واشنگتن نگران این موضوع است، زیرا فکر می‌کند چنین

رابطه‌ای به رژیم ایران مشروعیت می‌دهد». نگرانی مقامات آمریکا از توسعه روابط ایران و برزیل بی‌مورد نبود و داسیلوا قبل از ملاقات با کلینتون، آب پاکی را روی دست دولت آمریکا ریخت و گفت: «نناید ایران را برای برنامه هسته‌ای جنجالی‌اش در بن‌بست قرار داد». این موضع‌گیری «داسیلوا» یکی از نشانه‌های اثرگذاری رویدادهای ایران بر انتخابات در برزیل بود، چراکه داسیلوا سعی می‌کرد چشم‌انداز افزایش قدرت‌ش را با ارائه تصویر یک رهبر مطیع آمریکا به خطر نیندازد. او یک سال بعد - اردیبهشت-۸۹ به تهران آمد؛ سفری که دستاورد آن مهم‌ترین توافق بین دو طرف - بیانیه تهران با امضای ایران، برزیل و ترکیه - بود که براساس آن مقرر شد هزارو ۲۰۰ کیلوگرم سوخت اورانیوم کم‌ترغنی شده با مالکیت ایران و نظارت آژانس به‌صورت امانت در ترکیه نگهداری شود.

شک در روابط

به این ترتیب تعاملات دولت ایران با دولت برآمده از حزب کارگر برزیل روند صعودی خود را ادامه می‌داد و گزارش‌های مربوط به مبارزات انتخاباتی این کشور نشان می‌داد داسیلوا از سوی مخالفانش نقد می‌شود. این همه ماجرا نبود و اعمال تحریم‌های بیشتر از سوی شورای امنیت نشان داد امیدواری ایران به اثرگذاری برزیل به‌عنوان عضو غیردائم چندان به‌جا نبوده است. از سوی دیگر در برزیل نگرانی‌هایی عمومی درباره

گسترش روابط با ایران وجود داشت و کاندیداهای انتخاباتی تلاش می‌کردند به ترس‌های عمومی پایان دهند. خوزه سِرا، رقیب دیلما روسف که از اعضای حزب سوسیال‌دموکرات برزیل بود در مناظرات انتخاباتی با طرح ادعاهایی درباره وضعیت حقوق بشر در ایران، گفت دولت او این اقدامات را مردود می‌کند. علاوه بر این لوئیز کامیم، یک حقوق‌دان برزیلی، گفته بود: «مطمئنم درصورتی‌که نامزد مورد علاقه آقای داسیلوا در این انتخابات پیروز شود، آنها می‌توانند برزیل را بیشتر شبیه به ایران کنند».

حزب چپ نیز در مقابل رقیبش کوتاه نیامد و تمام تلاش خود را می‌کرد به‌نجوی نگرانی‌های داخلی کشورش را آرام کند. داسیلوا به‌طور رسمی اعلام کرد به سکینه محمدی‌آشتیانی - زنی که به سنگسار محکوم شده بود- پناهندگی می‌دهد و این امر در کاهش انتقادات از حزب کارگر مؤثر بود. به‌هرحال این حزب پیروز میدان انتخابات بود و دیلما روسف، در راس قدرت قرار گرفت تا روابط دو کشور باز هم در مسیر رشد ادامه یابد.

بعد از موضع‌گیری برزیل درباره سکینه آشتیانی، ماجرای دیلما‌ت ایرانی و تفاوت فرهنگی پیش آمده، شوک دیگری به روابط دو کشور وارد شد. گزارش‌هایی مبنی بر اینکه یک عضو سفارت ایران در برازیلیا، پایتخت برزیل، به چند دختر نوجوان در یک استخر شنا تعدی کرده است، منتشر شد و سفارت جمهوری اسلامی نیز در برزیل با انتشار بیانییه‌ای گفت اتهام مذکور نادرست بوده و «حاصل سوءتفاهم ناشی از تفاوت در رفتارهای فرهنگی بوده است».

از این موضوع خیلی گذشته بود که احمدی‌نژاد و هیأت ۵۰ نفره همراه او - ۹۱ - راهی برزیل شدند. سفری که در حاشیه‌های آن، پرنگ‌تر از متن بود؛ زیرا مقامات برزیلی از هیأت ایرانی استقبال نکردند، رئیس‌جمهور آنها از دیدار با احمدی‌نژاد امتناع و شهرداری ریودوژانیرو نیز مراسم رونمایی بدل ستون تخت جمشید را لغو کرد.

از خرید هواپیما تا ساخت پالایشگاه در برزیل

به‌هرترتیب روابط ایران و برزیل باوجود فرازونشیب‌هایی که در دهه گذشته تجربه کرده است، همواره در مسیری دوستانه و تعاملی دنبال شده و دولت حسن روحانی نیز در همین مسیر گام برداشته است.

ادامه در صفحه ۱۹

روزنه

برکناری فرمانده ملوانان بازداشت‌شده در آب‌های ایران

● ایسنا: نیروی دریایی آمریکا اعلام کرد «اریک راش»، فرمانده ۱۰ ملوان آمریکایی را که چندی پیش توسط نیروهای ایرانی بازداشت شده بودند، از کار برکنار کرده است. خبرگزاری رویترز نوشت، نیروی دریایی آمریکا با انتشار بیانییه‌ای ضمن اعلام خبر اخراج این فرمانده که در ۲۲ دی‌ماه سال گذشته به دلیل ورود غیرقانونی به آب‌های خلیج فارس توسط نیروهای ایرانی به‌همراه ۱۰ ملوان آمریکایی بازداشت شده بودند، تأکید کرد: «نیروی دریایی اعتماد خود را به فرمانده اریک راش که افسر اجرایی گروهی بوده است که این ملوانان در آن حضور داشته‌اند، از دست داده است».

به گزارش رویترز، راش اولین فردی است که پس از تحقیقات اولیه درخصوص این حادثه که در نزدیکی «جزیره فارسی» در خلیج‌فارس روی داد به طور علنی اخراج شده است. به گفته یک مقام آمریکایی که خواست نامش فاش نشود، فرمانده نیروی دریایی آمریکا در خاورمیانه علیه دیگر ملوانانی که در این ماجرا حضور داشته اما جزئیاتی ارائه ن داده‌اند، دست به اقدام زده است که ممکن است منجر به توبیخ رسمی و توصیه‌های اداری شود. نیروی دریایی آمریکا تاکنون نتایج تحقیقات خود را اعلام نکرده است اما ارتش در بهمن سال ۹۴ گفت که پس از بررسی این حادثه و گفت‌وگو به این نتیجه رسیده است که قایق‌های آنها مشکل فنی داشته‌اند. بر اساس این گزارش، ۱۰ تنفنگدار نیروی دریایی آمریکا در ۲۲ دی‌ماه سال ۹۴ دقایقی پس از ورود غیرقانونی به آب‌های خلیج‌فارس توسط نیروهای ایرانی بازداشت و پس از یک روز در نتیجه رایزنی میان مقامات دو طرف آزاد شدند. دولت آمریکا آزادی فوری این ملوانان را نشان‌دهنده قدرت دیپلماسی و تعاملات جدید با ایران دانست.

IEON
Café

کافه لئون نارون

کیت‌رینگ و سفارشات بیرون بر CATERING & DELIVERY

نیاوران - مرکز خرید نارون - طبقه همکف

۲۶۱۰۳۸۱۱

www.leon1960.com

/LEONSINCE1960